

मुंजाटव्यपिसेवइषीकाऽटवी ॥ ५ ॥ ६ ॥ गोपानां नाशहेतुर्वनवन्धिः सर्वतः प्रादुरभूत् सारथिना वायुना ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ कृच्छ्रा
तृग्वरप्रवेशक्षुत्तृश्रमादिजनितात् ॥ १२ ॥ क्षणेनैव भांडीरंप्रापिताः ततः अक्षीण्युन्मील्य विस्मिताः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ श्रीदामादि

मुंजाटव्यां भ्रष्टमार्गं क्रंदमानं स्वगोधनम् ॥ संप्राप्य तृषिताः श्रान्तास्ततस्ते संन्यवर्त्तयन् ॥ ५ ॥ ता आहूता भग
वता मेघगंभीरया गिरा ॥ स्वनाम्नां निनदं श्रुत्वा प्रतिनेदुः प्रहर्षिताः ॥ ६ ॥ ततः समंताद्वनधूमकेतुर्यदृच्छयाऽभू
त्क्षयरुद्धनौकसाम् ॥ समीरितः सारथिनो लवणोल्मुकैर्विलेलिहानः स्थिरजंगमान्महान् ॥ ७ ॥ तमापतंतं प
रितो दवाग्निगोपाश्च गावः प्रसमीक्ष्य भीताः ॥ ऊचुश्च कृष्णं सबलं प्रपन्ना यथा हरिं मृत्युभयार्दिता जनाः ॥ ८ ॥
कृष्णकृष्ण महावीर्यहेरामामितविक्रम ॥ दावाग्निना दह्यमानान् प्रपन्नां स्वातुमर्हथः ॥ ९ ॥ नूनं त्वद्वांधवाः कृ
ष्णन चार्हं त्यवसीदितुम् ॥ वयं हि सर्वधर्मज्ञत्वन्राथास्त्वत्परायणाः ॥ १० ॥ श्रीशुक उवाच वचो निश
म्य कृपणं बंधूनां भगवान् हरिः ॥ निमीलयत मा भैष्टलोचना नीत्यभाषत ॥ ११ ॥ तथेति मीलिताक्षेषु भगवान्
ग्निमुल्वणम् ॥ पीत्वा मुखेन तान् कृच्छ्राद्योगाधीशो व्यमोचयत् ॥ १२ ॥ ततश्च तेऽक्षीण्युन्मील्य पुनर्भांडीरमा
पिताः ॥ निशम्य विस्मिता आसन्नात्मानं गाश्च मोचिताः ॥ १३ ॥ कृष्णस्य योगवीर्यं तद्योगमायाऽनुभावित
म् ॥ दावाग्नेरात्मनः क्षेमं वीक्ष्य ते मे निरेऽमरं ॥ १४ ॥ गाः सन्निवर्त्य सायान् हे सहस्रमोजनार्दनः ॥ वेणुं विरणय
न् गोष्ठमगाद्रौपैरभिष्टुतः ॥ १५ ॥ गोपानां परमानंद आसीद्गोविंददर्शने ॥ क्षणं युगशतमिव यासां येन विना
ऽभवत् ॥ १६ ॥ इति श्रीभा० म० दशमस्कंधे दावाग्निपानं नाम एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७३ ॥

श्रीशुक उवाच तयोस्तद्भुतं कर्म दावाग्नेर्मोक्षमात्मनः ॥ गोपाः स्त्रीभ्यः समाचख्युः प्रलंबवधमेव च ॥ १ ॥

स्वगोपानां स्वांगमारुह्य हृष्यताम् स्वैश्वर्यमा विरकरोद्धनवन्धिनिपानतः ॥ १ ॥ इति ० द० टी० एकोनविंशः ॥ १९ ॥ विंशे प्रावृट्शरच्छोभावर्णनेन व
नोचिताः प्रावृट्क्रीडानिरूप्यन्ते गोपरामयुजोदरेः ॥ १ ॥ हेयादेयोपमानेन प्रावृट्शरद्वतुश्रियोः वर्णनं त्वद्भुतैश्वर्यकृष्णलीलाविवक्षया ॥ २ ॥ १ ॥